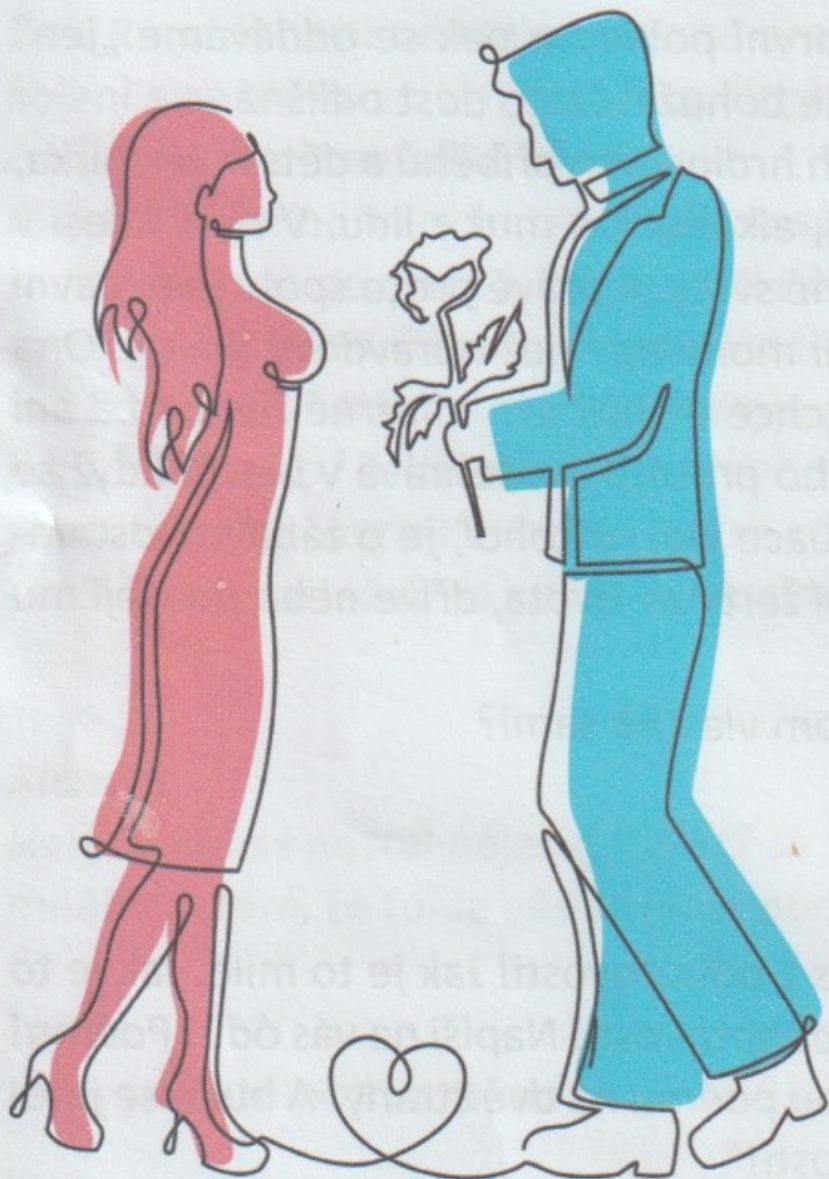

Divadlo NA ULICI uvádí

JÁ TĚ (NE)CHCI!

Režie: Jiří Šubrt

Hrají: Brigita Tippmanová

Jan Mátl

Iva Nováková

Ladislav Černohorský

Technická podpora:

Dana Pribulová

Lukáš Němec

Dva příběhy o (ne)vztazích mezi mužem a ženou.
Je těžké na začátku vztahu odhadnout toho druhého.
Někdy to může způsobit i těžký šok! A na něj se musí
připravit i divák.

Sponzor:

Plakát: Kateřina Bendová
katerina.bendova@tul.cz

JÁ TĚ (NE)CHCI!

Dva osudové příběhy.

První příběh nám ukáže, kam až nás může dostat naše představitivost. Často dáme jen na první pohled a pak se oddáváme „jen“ našim představám. Realita je bohužel často dost odlišná.

Ona, milovnice romantických hrdinských příběhů a dětská básnířka, On, instalatér z pohotovosti, alkoholik a muž z lidu. V bytě kdesi v Praze se setkávají dva rozdílné světy. A právě proto spolu dvě hlavní postavy vedou více paralelní monology než opravdový dialog. Ona plane horoucí láskou, On si chce ulehčit své mizerné živobytí a ani jeden z nich netuší, co se jeho protějšku odehrává v hlavě. Když se navíc do už tak zmatené situace vloží alkohol, je o zábavu postaráno. Jenže když si někdo tropí žerty ze života, dříve nebo později mu zamrzne úsměv na rtech.

Mohou být lidé spolu a přitom vlastně sami?

Spisovatelka:

Ano, ano, ano! Jste Herkules z pohotovosti! Jak je to milé. Jak je to strašlivě krásné! Herkules z pohotovosti! Napíšeš na vás ódu! Poému! Celou poému! Dlouhatánskou poému na dvě strany! A bude se jmenovat: „Herkules z pohotovosti!“

Instalatér:

Jestli si myslíte, že du kvůli tomu, tak ne. Chápu, že ste byla tehdy opilá, a zvrhlo se to. To se stává všem. Kvůli tomu nejdu. Přišel sem ve vší vážnosti...Třeba se to podaří...

Druhý příběh nám ukáže situaci, kterou většina z nás důvěrně zná. Ráno se probudíme po krásné probdělé noci. Jsme zcela spokojeni s pocitem, že jsme našli „spřízněnou“ duši i tělo. Avšak i pak nás může čekat nejedno překvapení.

Rickard se jednoho rána probudí v posteli u cizí ženy. Z noci si toho moc nepamatuje, jen to, že ji strávil s Laurou. Chce Lauru lépe poznat, ale Laura se chce Richarda očividně co nejdřív po snídani zbavit. Po delším naléhání mu prozrazuje, proč že se s ním vyspala. Co ji k tomu vedlo? Je to zoufalá workoholička, která si uvědomila, že jí odtikávají biologické hodiny, jak se zdá na první pohled? A komu patří druhý kartáček na zuby v koupelně. Manželovi?

Richard

Hele! Snad se nestal nějaký malér? Já jsem si na to vůbec nevzpomněl, doufám, že tuhle věc jsi měla pod kontrolou?

Laura

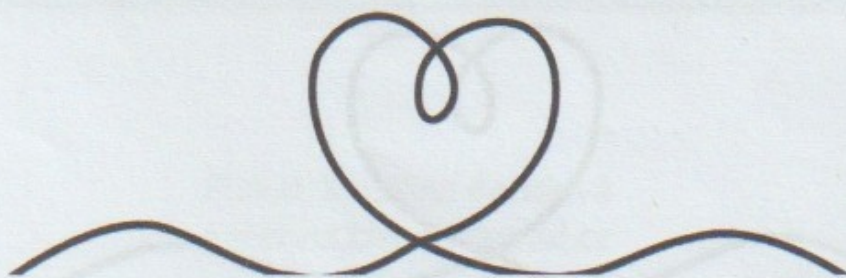
Měla jsem to pod kontrolou.

Richard

Takže je všechno v pořádku?

Laura

Já jsem spokojená

Jednou mi řekl fotograf Andrew H. Walker.“ Jsem fascinován dualitou lidského života. Jeden život žijeme ve světě, druhý v našich hlavách. A herci to mají ještě komplikovanější: žijí život na veřejnosti, život ve filmu a jinak pak ještě sami sebe vidí“ A má pravdu tahle dualita se dá zažít je na těch báječných prknech. Ano jsme různí - různě mluvíme, žijeme, vyznáváme různé hodnoty. Také ale máme všichni něco společného, něco co nás spojuje. V našem případě je to kouzlo divadla. Divadlo je od nepaměti zrcadlem lidského počínání. A proto vás chci pobídnout k návštěvě divadla, které vám nabízí prostor pro kulturní zážitek, který patří leckdy právě k těm nezapomenutelným.

Jiří Šubrt

